

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **K. H.**
zastoupen advokátem Mgr. Marianem Babicem
sídlem Nákladní 3002/2, 746 01 Opava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: **CETIN a. s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě na přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2020, č. j. MSK 114972/2020, ve věci umístění stavby

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Opavy (dále jen „stavební úřad“) ze dne 24. 6. 2020 č. j. MMOP 68659/2020, o umístění stavby „vedení NN O., P. 478/16, rozš. kNN“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG a XH v katastrálním území J., na základě žádosti ČEZ Distribuce a. s. (dále také „stavebník“).
2. Žalobce v žalobě uvedl, že část stavby má být umístěna na jeho pozemku parc. č. X v k. ú. X a další žalobcovy pozemky (parc. č. XA a XB v k. ú. J.) jsou dotčeny stavbou, neboť by na ně zasahovalo ochranné pásmo stavby. Žalobce již ve správním řízení namítal, že nebyla splněna podmínka podle § 184a odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), když stavebník nebyl vlastníkem pozemku, na kterém má být stavba umístěna. Správní orgány argumentovaly § 184a odst. 3 stavebního zákona, s tím však žalobce nesouhlasí. Žalobce nezpochybňuje, že elektrická distribuční soustava jako celek slouží veřejnému zájmu, ale toto konstatování nelze podle něj bez dalšího vztáhnout na každou její dílčí část. Stavební úřad má posoudit a odůvodnit existenci veřejného zájmu v každé konkrétní věci, ve vztahu ke konkrétní stavbě, přičemž nyní posuzovaný záměr má sloužit pouze k prospěchu jediné právnické osoby (spol. s r. o.). Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) sp. zn. 10 As 294/2016, s tím, že tento judikát je použitelný i po novele stavebního zákona, jak o tom svědčí i rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 A 7/2019-73.
3. Žalovaný ve vyjádření odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, když žalobní námitky jsou obdobné jako odvolací, a zdůraznil, že stavební úřad řeší pro účely územního řízení pouze předběžnou otázku, zda teoreticky lze pozemek vyvlastnit. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
6. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že stavební úřad se v odůvodnění rozhodnutí o umístění stavby, uvedené v odst. 1 tohoto rozsudku, zabýval také splněním podmínek podle § 184a stavebního zákona. Vysvětlil, že stavebník je držitelem licence k podnikání v energetickém odvětví, že distribuční soustava je zřizována a provozována ve veřejném zájmu, pro provádění stavby, která je součástí distribuční soustavy, lze vlastnické právo vyvlastnit podle zákona o vyvlastnění, jedná se tedy o případ podle § 184a odst. 3 stavebního zákona, kdy se souhlas vlastníka pozemku nedokládá. Tuto argumentaci převzal i žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

7. Podle § 184a odst. 3 stavebního zákona, souhlas (vlastníka pozemku nebo stavby – pozn. soudu) se nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem.
8. Podle § 3 odst. 2 zákona č. 458/2000 Sb., v příslušném znění, přenos elektřiny, přeprava plynu, distribuce elektřiny a distribuce plynu, uskladňování plynu, výroba a rozvod tepelné energie se uskutečňují ve veřejném zájmu. Pro provádění stavby sloužící k vyvedení výkonu z výroby elektřiny zřizované a provozované ve veřejném zájmu a liniové stavby nezbytné k jejímu řádnému provozu nebo stavby, která je součástí přenosové soustavy, přepravní soustavy, distribuční soustavy, zásobníku plynu, rozvodného tepelného zařízení nebo zdroje tepelné energie připojeného k rozvodnému tepelnému zařízení, lze vlastnické právo ke stavbě, pozemku a zařízení vyvlastnit podle zákona o vyvlastnění.
9. Krajský soud zcela souhlasí s argumentací správních orgánů o tom, že v územním řízení se řeší pouze otázka, zda teoreticky lze pozemek vyvlastnit. Bylo tomu tak i podle stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2017, podle jehož § 86 odst. 3 platilo, že *jestliže žadatel nemá vlastnické právo, smlouvu nebo doklad o právu provést stavbu nebo opatření k pozemku nebo stavbě, předloží* (k žádosti o vydání územního rozhodnutí – pozn. soudu) *souhlas jejich vlastníka; to neplatí, lze-li pozemek nebo stavbu vyvlastnit*. K tomuto ustanovení se opakovaně vyjadřovala judikatura NSS (např. rozsudek č. j. 2 As 21/2016-68, č. j. 10 As 294/2016-29) tak, že žadatel v územním řízení nemusel disponovat majetkoprávním titulem k pozemku, stavební úřad si posoudil jako předběžnou otázku, zda by bylo možno pozemek vyvlastnit. NSS zopakoval v rozsudku č. j. 6 As 231/2016-40, že nejprve se rozhoduje v územním řízení o umístění stavby, a teprve poté je možno provést vyvlastňovací řízení. S účinností od 1. 1. 2018 platí v souladu s § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, že žadatel připojí k žádosti o vydání územního rozhodnutí souhlas k umístění stavebního záměru podle § 184a, tedy souhlas vlastníka pozemku nebo stavby, pokud žadatel není sám vlastníkem. Podle § 184a odst. 3 stavebního zákona, souhlas se nedokládá, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem. Důvodová zpráva k zákonu č. 225/2017 Sb., tj. k příslušné novele stavebního zákona, přitom uvádí: „Souhlas není třeba dokládat, je-li stavební záměr podle stavebního nebo jiného zákona titulem pro vyvlastnění, a potřebná práva k pozemku nebo stavbě, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, lze vyvlastnit. Je na investorovi, aby před zahájením realizace stavby či opatření získal soukromoprávní titul.“ Krajský soud tedy uzavírá, že požadavky a postupy stavebního zákona před novelou a po ní jsou obsahově srovnatelné, a směřují k tomu, co judikatura NSS vyslovila již v souvislosti s úpravou platnou do konce roku 2017. Ostatně právní věta rozsudku NSS, na nějž se žalobce odvolával, sděluje jasně totéž: *V územním řízení je nutné posoudit, zda je teoreticky možné vyvlastnit pozemek, k němuž žadatel nemá žádný majetkoprávní titul. Jednotlivé podmínky pro vyvlastnění podle § 170 stavebního zákona z roku 2006 se však posuzují v samostatném řízení o vyvlastnění.*
10. Krajský soud tedy neshledal žalobní námitky důvodnými, proto žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
11. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

12. Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jí neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 10. února 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu